

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI NAPILAP.

Előfizetési díj: Egész évre 12 ft., félévre 6 ft., negyedévre 3 ft.
 Előfizetők és hirdetői díjak helyben és vidékről a szerkesztőséghez küldendők be.
 Helyben előfizethető: a szerkesztőség, a kiadó-hivatalnál, Demjén L., Keresztély F. kereskedésében.
 Egyes szám ára 6 kr. o. é.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: belső-tordauca szögletén, Csapó S. kereskedésével szemben, I-ső emelet, feljárás a kaputól jobbra.

Hirdetési díj: öt hasábos garmond sorért 6 kr. s egyszeri beállítás után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetések felvételnek: Helyben: a szerkesztőség, a kiadó-hivatalban, Demjén László könyv- és Keresztély Pál papír-kereskedésében. Bécsben: Haasenstein és Voglner (Neuer-Markt 11 sz.), Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.), Rudolf Mosse officel. Zeitungs-Agent (Stadt, Seilerstätte 2), Süddeutsche Annoncen-Expedition Stuttgart.
 Nyitlitter sora 20 Kr.

Előfizetési felhívás

„KOL. KÖZLÖNY” 1873-iki évfolyamára.

N. t. olvasóink kívánatainak olegét teendő, lapunkat már 1872. szeptember 1. óta egész nagy iven adjuk ki mindennap. Szeretünk jeles munkafársakat az ország fővárosában, itt Kolozsvárt és a vidéken s így napról napra érdekesebbé igyekszünk tenni lapunk valamenynyi rovatát: főcikkjeinket avatott tollú iróktól kapjuk, s a napi kérdéseket azonnal tárgyaljuk; gondoskodunk szép tárcákra (már az év elején megkezdjük jeles tollú t. belmunkatársunk Komáromi Ferencz Bánffy Dénes ozimú valóban érdekes történelmi korrajzát), eredeti táviratokról; ezután is legbővebb újdonsági rovatot adunk és semmi érdekes bel- és külügy nem kerül el figyelmünket. Tapasztaljuk az olvasó közönség pártolásának fokozatos gyarapodását, s így csak arra kérjük t. előfizetőinket, méltóztassanak megrendeléseiket lehető gyorsan megtenni.

Előfizetési díj: egész évre 12 ft. o. é.
 félévre 6 „ „ „
 három óra 3 „ „ „

A „KOLOZSV. KÖZLÖNY” szerkesztősége.

Komoly megintés!

(Brrr.) — „Magyarország csak úgy virulhat, ha a német, szláv, román testvérek nyelvét, sajtóságait szenteknek tartja” — e komoly intést hangoztatja a „Kron. Ztg.” legutóbbi száma.

Mi is ebben a hitben vagyunk, ez a mi erős meggyőződésünk, azon hozzáadással, hogy e haza minden nem-magyar ajku polgárainak jogait is tiszteletben kell tartanunk s azoknak megsértését, jöjön az alulról vagy felülről, bármelyik nemzetiség részéről — túrnunk nem szabad. Ez a korszellem s az egyenjogúságot megállapító országos törvények megtörhetlen parancsa, nemzeti fenmaradásunk, állami létünk megvihatlan vára.

E magasztos elveknek nemcsak a mai magyar ivadék hódol, ez uton jártak őseink is, midőn soha se tettek kísérletet a többi nemzetiségek erőszakos beolvasztására. A magyar törvények értelmében még a hűbériség korában sem volt különbség a jogok élvezetében azért, mert valamelyik nemes tótnak, szerbnek, romának, németnek született, egyformán volt mindegyik a korona tagja, — a törvény oltalmát élvezte a polgári elem, bármelyik népfaj anyanyelvét beszélte.

Sőt voltak egész területek, hol az egész ősnépesség nemesi előjoggal élt, mint például a Székelyföldön, — hol mindenki részese volt a kissé korlátoltabb polgári jogoknak — ilyen volt a Királyföld.

Ezért őszintén megvalljuk, nem értjük, miért mondja a „Kron. Ztg.” nekünk: tiszteljétek „a német, román, szláv testvérek nyelvét, sajtóságait”; a magyarság ezt mindenhatette, sőt e hon külön ajku lakóit, nehogy joguktól fosztotta volna meg, de koronkint rezint érdemük: részint élelmességük szerint kiváltságokkal halmozta el, mint ezt (a történet bizonyítja) kiválóan a szászokkal tevő, kiket a

legősibb magyar faj, a székelység rovására kényeztetet; az ország és a magyar királyok, utóbb a nemzeti fejedelmek, Erdély elválása előtt és után.

Végtek csak lelkiismeretesen számba azon hazafiai kötelmeket, melyeket ők a magyar állam fentartása körül vérben és pénzben teljesítettek, s ha, képeket szivókra teszik, lehetlen lesz be nem vallaniok, hogy vajmi csekély az, ha az 50—100-as banderiumot s a lövő szereszmok vontatására való kötelezettséget oda állítják a székelység és magyar nemesség személyes felülése, az adót fizetni nem tartozó székely önkéntes közterehviselese melé.

Amde ez régen volt, talán csak hagyomány; sok krónika elveszett, hátha Clio is hallgat ez aránytalanságról; hátha mindenki elfeledte ezeket s azt, hogyan bántak a szászok a Királyföldön románnal, magyarral?!

Ugy látszik, még mindig ebben a balhitben élnek a Czenk alatt és a Cibin mellett; ezért intézik hozzánk a megrázó mondatot, bár a komoly magabizállás szavai ép a szász urakat illetné meg teljes joggal.

A „Kron. Ztg.” úgy beszél, mintha valami erőszakos magyarosítás lenne folyamatban, midőn ezt mondja:

„ti uralkodó magyarok! engedjétek meg a németnek, hogy mint németül beszélő polgár, használhasson a közös hazának; ne követeljétek, hogy mindig magyarul szóljon akkor, midőn a magyarságnak az ő németiségében segít Szt.-István országát újra építeni.”

Osodálatos egy apostroph! Ugyan ki akarja szájukba erőszakolni a magyar szót? Senki. De ha oly követelésekkel állanak elő, melyek Szt.-István országát nem, hogy újra építenék, de soha sem létezett nemzetiségi mozaikokra szétszedésére irányulnak: akkor ám ne várják azt, hogy Magyarország bármelyik hű polgára hallgasson, dörgő vetőt ne mondjon.

A magyar nemzet ezredéves Európában léte alatt mindig azon volt, hogy e hazát annak mindenféle nyelvű lakósaival megszerettesse; már az alapító első király is különös gondjába ajánlá trónutódnak az idegeneket, kik műveltséget terjesztenek a még ősi nyereségében levő nemzet közt; de a midőn e később jöttek egy töredéke azon van, hogy az ország oszlopait bontogassa, akkor ép a hazaszeretet nevében kérjük őket, hagyjanak fel az átkos munkával, s a kik erre sem hajlanak, azoknak mi is fülébe harsogjuk a netovábbot.

Azokat, kik az egyenjogúság ma egy edül fenntartható alkotmányán új kiváltságokkal akarnek rést ütni, soha se ismerjük el olyanoknak, kik „Magyarországért a tűzbe is belemennének”; lehet, hogy a tűzhez közelednek, mozdulataikból ítélve, aligha nem azért, hogy legdrágább kincseinket, nemzeti létünk életfeltételeit a lángokba dobják.

Az ily autodaféknak ideje lejárt. A nemzet kijózanodott, ebben van; felismeri ellenségeit s nem engedi meg, hogy fényes nappal tegyék tönkre az országot.

Sajnos, de a túlkövetelésekkel előálló szászok nem tanultak a történelemből, annál kevésbé látszanak átérzeni azt, hogy Magyarország romjai legelőbb őket temetnék maguk alá, daczára a távoli rokonoságnak.

Ideje lenne, hogy abból a kiváltságmorból fölébredjenek — míg nem késő!

A magyarság márrégen okult volt e részben. Mig kiváltságai voltak azokból sietett a jövevényeket is, még pedig bőven részletetni; midőn modern jogokat codificált, ezeket osztá

meg a haza minden fiával testvériesen. A leczkét feháat mi olvashatjuk mások fejére.

Magyarország soha sem ment tüzzel vassal a királyföldi szászosságra, hogy magyarrá tegye, tehát N. Károly példáját még akkor sem követte, a midőn ebbe módja volt; ne higgyék, hogy ezt most tegye; törvényhozsása, kormánya, az 1848-ki törvények mindenek fölé helyezése eléggé tanusítják, mily álnokok azok, kik őt az ellenkezővel vádolják.

Mi nagyon jól tudjuk, hogy nem vagyunk óriás nemzet, hogy számunkra e hazán kívül nincsen hely s nincs hatalmas néprokonunk; de ép azért, mert ezt tudjuk, egy józan magyar sem akar nagy hatalmat játszani, másokat igába görnyeszteni. Amde a királyf. szászok egy töredéke, a 150,000 lélek egy fractiója mikor látja be, valahára azt, hogy ő Magyarországon külön politikai nemzetet nem játszhatik, abból a fundus regiusból szász országot nem csinálhat?!

A magyar nemzet érzi hatalmát a közel mult is megtanította arra, hogy őseréjét nagyja becsúlje, de el ne bizakodjék, igaztalanná ne legyen.

Senkit sem akar nemzetiségéből kivételketteni; hanem azokat, kik a magyar főváros magyar tanácskozsai nyelvét a nemzetiségek ellen intézett attentatumnak hirdetik, kik az állam jogát, hogy csak oly felsőbb tanodáknak akarja megadni a nyilvánosság jogát, hol a magyar állam szolgálatára képesített férfiakat nevelhetnek, ezeknek meg mulhatlanul birni kell az ország nyelvét is: — erőszakos magyarosításnak keresztelik, — ezeket, mondom, szemmel tartja, s tudja azt is, hogy rendelkezik elegendő erővel velök szemben is a törvény tekinélyét érvényesíteni, s a ki hajolni nem akarja azt, ha kell meg is hajtani.

Ezt jegyezzék meg maguknak ott a Czenk alatt és máshol azok, kiknek fejt „az utóbbi évek osodás sikerei megszedíték”; ha ezek minket a „Finis Magyariae”-val akarnek rémiteni, mi nyugodtan csak azt feleljük nekik: mérsékeljétek magatokat! tiszteljétek román és magyar polgártársaitok századok megszentelte jogait! ebben kövessétek a magyar nemzet példáját, melynek eszébe sem jut benneteket felolvasztani; de azt sem engedi meg, hogy ti másokan lovagoljatok s túzásaitokkal magatoknak, másoknak, de az országnak is kárt tegyetek.

Lapszemle.

Az „Ellenőr” jogosultnak tartja azon kívánságot, hogy a Horvátországban felmerült s csak a fenylő bíróság utján eléggé megrolható vizsáságok folytán oda eró yes, nem-horvát származásu, kifogástalan és semleges egyént kellene az ügyek élére állítani, hogy a kiegyezés sikerét munkálják; de nem hisz az invezkedés észszerűségében, először mert hosszadalmas, másodsor mivel az elvakított népség bizalma még inkább csökkenne az állal, semmint emelkedne. Mindenekelőtt szigorú vizsgálatot kell indítani az amiók és c-alók ellen, kiket a horvát nemzet felébredt erkölcsi értelem sem tarthat meg többé vezérékül, és ha e mellett is pártuk maradna az igaztónak, akkor volna szükség erély és határozottságra, de mindig a közös érdek szem előtt tartásával.

A „Riform” Napoleon haláláról emlékezve, felemlíti világinéző nagy hatalmát, háboruit, melyek közül csak egyet vosztett, de azzal mindenét vesztette el, t. it nemzetét, mert a kkor előbb szegőlyoért, barátságáért esdettek, ekkor elhagyták, örülve hogy megszabadultak tőle; végül így szól: „Egy templom áll Párisnak közepén, rokkant vitézek, régi harcosok őrizik ajtáját. A templom közepén egy vas koporsó áll, a melyet egy nemzet-

nek kegyelele környez. I. Napoleon sirja ez. A koporsó nem néma, mert belőle felkél a hir és századokra harsog. S a sirból mégis oly üres. Melléje a osászári koporsónak vágyik egy második ércből, a melybe most a III. Napoleon osászári hamvait temeljük.”

A „Hon” ránk nézve elejétől fogva ellen-szenves alaknak mondja Napoleont. A francia köztársaság iránti sympathiákn annyira rosz emlékezetben voltak nála, hogy a menekülő magyar kormányt sem fogadta be. Ekkor jöveddölte meg neki Kossuth, hogy még ő maga is fog menekülni. Később az emigránsokat csak oly megszorításokkal tűrte, hogy szabadság ellenes tendenciáit ne bolygassák, sőt később is mindig utunkban állt, ha szabadságunk visszaszerzésére törekedtünk, és Cuslozza után ellené csak a dynastiával való kiegyezés utja maradt fen, mire nézve a kiegyezés egyetértése abban nyilvánult leginkább; hogy a Napoleoni érdekekért indított háboruba sodortani nem engedék mazukát.

A „P. Ltyód” elismeri, hogy III. Napleon minden vétkek és tévedéseit daczára főnyegileg hozzájárult a modernizemnek diadalához. Az által, hogy a legitimitás elvét porba tapostá; az uralkodók személyes érdek politikája helyett a néperdeket és a népsouverainitást emelte érvényre, de még inkább a nemzetiségi eszme megpendítése által, szándékosan vagy öntudatlanul főtényező lett azon nagyszerű állami és politikai átalakulásban, melyen Európa az utóbbi 25 év alatt átment. De mert nem tudta kiszámítani az általa felidőzt mozgalom horderejét, nem volt képes az tetszése szerint mérsékelni és vezetni; ugyanazon nemzetiségi eszme, mely őt a hatalomtetőpontjára emelte, egy-szersmind bukásának is okozója lett.

Miként neveljük gyermekeinket?

IV.
 A há nás mód ot általában a gyermek hajlamai, tehetségei, tulajdonai, előnyei és gyöngéi arányához mérten alkalmazzuk; mert mig az egyiknél csak szigorral, addig a másiknál jóssággal érbeljük el czelünket legbiztosabban.

Ha ezt tekintetbe nem vesszük, a nevelésnek legkárosabb következményei lehetnek.

Szoktassuk gyermekeinket a rendre és ezzel kapcsolatban a tisztaságra; mely tulajdonságokra vajmi nehezen szoktatathók. A mely gyermek külseje tisztátalan, az pszikos magaviseletre is képes.

Mértékletesség nem csak a test, de a lélek fenntartása és nemesedése érdekében is főbb feltétel!

A mértékletlenséggel a nyálaknság és torkosság kezdet szokott fogni; ezek pedig a legnagyobb bűnök megszüloí.

Rend, tisztaság és mérsékletesség mindenben: főcéljaink, elveink egyike kell hogy legyen!

Végül szóljunk a büntetésekről is.
 A büntetést előzze meg a dorgálás; ezt a fenytés és utóbbit a figyelmeztetés.

A dorgálásnak soha nem szabad oly nyilatkozatokkal egybekötve lenni, melyek lealacsonyítók vagy keserűek. Egy vétekkért pedig soha ne ismételjük azt.

A testi büntetés általában csak kivételesen és úgy alkalmazandó, hogy azzal gyermekeinket meg ne gyalázzuk; mert ezzel csak becsületérzésüket tompljuk el. Ha büntetünk, legyünk komolyak, de éreztessük a gyermekkel azt, hogy ez nekünk is fájdalom okoz. Ez talán többet fog használni magánál a büntetésnél; mert a gyermek szive fogékony s a szülői fájdalom iránt rokonszenvet szokott érezni.

A büntetés nagyságát soha ne határozza meg szeszély, elhamarkodottság, ingerültség és harag; általában ne eszközöljön itt benyomást külső viszony. Legyen ez az elkövetett hiba arányához mérve és úgy alkalmazva, hogy a gyermek ne tekinthesse azt jogtalan és méltánytalanak; hanem hogy maga is meggyőződhesék, miszerint ez javáért, boldogságáért alkalmaztatott.

Sokszori büntetés a gyermek érzését, szivét és lelkét eltompítja; tulságos szigorral pedig csak a gyermek bizalmatlanságát nevel-

jük, mi később csalásra, tettetésre és hazugságra ad alkalmat.

A gyermek ne félelemből, hanem vi-szontszeretettel, háladatossággal és gyer-meki bizalomból engedelmessé válik; ha ennek ellenkezőjéről győződünk meg, a bajt azonnal orvosolni kell.

Ezek nézeteim a gyermekneve-lésről.

Meglehet, nem felelttem eléggé kimerítően a soraim elére állított ama kérdésre: „mi kén-t ne-veljük gyermekeinket? — de miután tár-gyamat lehetőleg röviden, dióhéjba szorítva kel-lelt előadnom, s a lap teréhez magamat alkalmazni, kénytelen voltam a legszükségesebb módok és elvek felsorolására szorítanom.

Azt hiszem azonban, hogy ezek is elegendők megítélésére annak: mily magaslatos, fenséges és nagy horderejű a gyermeknevelés ködése.

Ki osztja nézeteimet: használja azokat fel gyermeke és a társadalom javára.

Caikváry Jákó.

Az állandó pénzügyi bizottság általános jelentése az 1873-ik évi államköltségvetés tárgyában.

(Folytatás.)

A helyes pénzügyi politika első alapelve, a rendes kiadások és bevételek közötti súlyegyenek fentartását követeli.

Ezen elv keresztülvitelének lehetőségéről, mely kilátástól is megfosztjuk az országot, hogy államháztartásunknak annyira szükséges gyökere-rendezése megtörténhessen, ha a rendes szükség-leteket az állam hitel igénybevételével fedeznők. A bizottság midőn négy évi zárszámadásokban mu-talkozó tapasztalásokból meritheti meggyőződését és azok is élénken támogatják e nézetet, a t. képviselőháznak ezt nem tanácsolhatja.

E szempontokat tartotta a bizottság szem előtt, midőn a rendes kiadásokból 1.864.247 frt megtartást hoz javaslatba, a rendkívüli szükség-letet 0.487.011 frittal illetőleg a javaslatba hozott 98.682 frt többlet beszámítása után 6.389.229 frittal, végre a hitelmevetel kiadásokat 1.550.000 frittal és a bevételt 615.416 frittal szállította le és így az egész előirányzatból 9.188.060 frittal törölt és a rendes hiánynak, mely az új kölcsönnek 1873-ik évi kamataival együtt 8.360.425 frittal tesz ki fedezésére az alább előadandó javaslatot teszi, midőn a költségeket a hol csak kár nélkül vélte a bizottság eszközölhetőnek, mindenütt lehetőleg mérsékelte, az új állomások csak ott hagyta helyben, hol azoknak feltétlenül és halaszthatatlan szük-ségéről meg volt győződve, a létező intézmények kiterjesztését csak ott és azon esetekben véli hely-benhagyhatónak, a hol az új költségek elhalasz-tása, vagy megtagadása azon intézmények fenállá-sát, vagy üdvös működését akasztaná meg, és így feltétlenül kárral járna, a fizetés javításokat és föl-emeléseket a bizottság csak kivételesen engedé-lyezte ott, a hol létező egyenlenségek szabályo-zásáról volt szó, vagy azt fontos közoktatási vagy közművelődési érdekek feltétlenül megkövetelik.

A népnevelési és közoktatási kiadásokat a bizottság megszavazta minden levonás nélkül, a ki-adások azon neveit, melyek a bevételek emelkedé-sével karöltve járnak, a jövedelmek előállítására szükségeseket nem vétele megtagadhatónak.

Az előirányzat minden egyéb részeiben a le-hetőségel iparkodott a szigorú takarékosság szom-pontját érvényesíteni.

A rendkívüli költségeknél a kiadások meg-szorítását javasolja a bizottság mindenütt, a hol azok-

nak megtagadása lehetségesnek mutatkozott, a mely tételeknek elhalasztását vagy szűkebb határok kö-zé szorítását a körülmények megenednek, és a hol a költségek leszállítása a közoktatásának né-lkül, melynek megvalósítása végett felvételtek, kivé-hetőnek látszott, a bizottság a pénzügyi tekinteteket helyezte előtérbe.

És ha több megtagarítást nem bírt a bizottság a t. képviselőháznak javaslatba hozni, az onnan van, hogy a rendkívüli szükséglet legnagyobb részét már megkezdett építkezések, befejezések, nagy munkálatok folytatása képezi, a melyeket habár ál-do által jár is az, befejezni kell. Ezen elvekből ki-folyólag a rendes kiadásoknál a következő törle-seket eszközölt a bizottság:

államadóssági járuléknál	6.071 frt.
a belügyi tárcaánál törölt	49.856 „
a pénzügyi „ „	265.078 „
közközelet „ „	162.138 „
kereskedelmi „ „	44.238 „
vallás és közoktatási	130.602 „
igazságügyi „ „	531.397 „
honvédelmi „ „	671.092 „
fiume „ „	3.780 „

A rendkívüli költségeknél törölt a bizottság az áthelyezéseken kívül és ide nem számítva azt, hogy az 1872. hitelmaradványok 20.116.132 frt erejéig egészen kihagyattak:

miniszterelnökség	30.000 frt
belügyminiszteriumnál	8.135 „
pénzügyi „ „	650.992 „
közmunka „ „	4.413.603 „
kereskedelmi „ „	606.200 „
vallás és közoktatási	154.296 „
igazságügyi „ „	223.000 „
honvédelmi „ „	401.685 „

Áttérve a fedezet kérdésére, a bizottság azon nézetben van, hogy nemo ak az 1873. évi hiány-nak és az 1872-ik évi hitelmaradványok fedezé-séről kell gondoskodni, hanem azon célból, hogy az államháztartás ügyei rendbehozassanak az 1871-ik évből származó függő tartozásokat és az 1872-ik évi hiányt is végleg fedezni kell.

Ezen tartozások a pénzügyminiszter előter-jesztése szerint a bírói letételeknek és a 1.800.000 frt forgalomban levő kincstári utalványoknak le-számítása mellett, melyeknek fedezéséről gondos-kodni ezáltal nem szükséges a következők:

Előleges hitelmevetel bank-intézetektől	4.700.000 frt.
Előleg a nyerevény kölcsön-ből	7.011.680 frt.
Ez képezné a fedezendő ösz-szegek elsejét	11.711.680 „
Az 1872-ik évi hitelmarad-ványok tesznek	20.116.247 „
Ezenkívül az 1872. évre meg-szavazott póthitelek ki-tesznek	1.236.991 „
Összesen	33.064.918 „
Az 1873-ik évi rendes hiány	6.360.425 „
Rendkívüli hiány	25.815.383 „
	32.175.808 „

Ezenkívül az új kölcsönnek és az 1.800.000 kamatozó kincstári utalványoknak kamataira az 1873. évre összesen 2.000.000 fo-rintot tehetünk.

Összesen tehát rendes hiány	8.360.425 frt.
Rendkívüli „ „	25.815.383 „
	34.175.808 „
Összesen	67.240.726 „

Tehát az előirányzott 1873-ik évi hiánynál 61.480.115 frittal 5.760.611 frittal több.

Miután azonban az előirányzat a függő adó-ságot	11.711.680 frittal
az 1872-ik évi póthiteleket	1.236.991 frittal
és az új kölcsön kamatait	20.000.000 frittal
fel nem vette tehát összesen	14.948.671 frittal

létemben a hadügyminiszternek s Vetter tábornok-nak, ki a tábornoki főnök, valamint hadműveleti tervéből ne közöljék, de mindenesetre nem többet, mint a meny-nyi elkerülhetetlenül szükséges, s mindennyit is csak azért, hogy a még eddig külön parancsnokság alatt ál-ló hadseregek mozgólatai az ön hadműveleteivel összhang-ba hozhatassanak.

Ebből láthatja ön, hogy egyedül a követendő irányról kell önnak, s azt is csak általánosságban, felvil-gosítást adnia; apró részletekét megemlíteni alig leendő szükséges — car si Vous êtes d'avis, que les opérations de la guerre surtout alors qu'on commence a prendre la position exigent un secret absolu il n'en faut pas parler beaucoup et moi même, j'en veux savoir trop. Le secret réservé dans sa propre poitrine est le mieux gardé! Voilà mon avis, Mr. le général. **)

Tehát látni fogjuk egymást s ön mindenesetre lesz oly szíves megérkezőkor velem beszélni legelőbb. De fotolja meg jól, hogy mikor hagyja oda hadseregét, nehogy távollétében valami baj történjék.

Borátom Mészáros, a hadügyminiszter ez iránt

**) — mert ha ön azon nézetben van, hogy a hadműveleteket főleg akkor, midőn valamely hadsereg, állást kezd foglalni, a legnagyobb titokban kell tartani akkor nem kell sokat róla beszélni s magam sem akarok igen sokat belőle tudni. A keblünkben elzárt titok, a lag-jobban meg van orizva. Ez az én nézetem tábor-nok ur.

tehát összesen nem vett fel azon összegek közé, melyeknek végleges fedezéséről a bizottság a pénz-ügyminiszter egyetértésével gondoskodni szük-ségesnek tartja, ha a költségvetés ezen összegeket is már figyelembe vette volna, ehhez képest a pénz-ügyi bizottság által fedezésére javaslatba hozott összes hiány sokkal kevesebb, akkor a miniszter előirányzata szerint a hiány ezekkel együtt 76 mil-lió 428.786 frittal tett volna, tehát a bizottság által fedezésre felvett hiány ennél 9.188.060, frittal ki-sebb, ha pedig a bizottság javaslatai a rendes hiány fedezésének módjára nézve elfogadhatók, a köl-csön által fedezendő hiány 17.633.363 frittal ke-veoseb. mint az előirányzat szerinti.

A fentebbi hiányok fedezésére a bizottság a következő javaslatokat terjeszti a pénzügyminisz-ter egyetértésével a t. képviselőház elé: a mindenek-előtt az 1873-ik évi költségvetésben a kölcsön kamatainak hozzá számítása után mutatkozó 8 mil. 360.425 frt hiányt illeti, a bizottság azon nézet-ben van, hogy a cél, melyet szem előtt téveszteni nem szabad az, hogy az államnak mindazon kiadá-sai, melyek állandó szükségletet képeznek, az ál-lam rendes jövedelmeiből fedeztessenek.

Ha ezen elvet már ma egész szigorúsággal és minden következtetéssel keresztül vinni nem le-het is, a mennyiben kétség eken, hogy a rendkívüli kiadások közül a rendes költségek közé áttett 5 millió 641.335 frton kívül, még oly tételek is ma-radtak a rendkívüli szükséglet között, melyek nem képeznek gyümölcsöző beruházásokat, és hosszú évek során át elő fognak még fordulni: a bizottság még is azon öszsre nézve, melyben az 1873-ik évi rendes szükségletet megállapították, minden-esetre alkalmazandónak véli azon elvet, hogy mint az állam rendes, egészen és nagyban állandó ki-adásai a folyó jövedelmekből fedeztessenek.

Anglia és Oroszország Ázsiában.

Egy külföldi lap a következőkben állítja egybe Anglia s Oroszország versengését Ázsi-ában:

Bármily eredményeket is képes a Gladston kabinet a belügyek terén felmutatni, a külügyi poli-tikái terén nem aratott sikert, sőt többször lealázó helyzetbe hozta Angliát, melynek következményei természetesen csak a jövőben fognak mutatkozni. Készségtelennül rosz csillagot az, mely alatt Anglia hajója ujabban vitorláz. E pillanatban senki sem gondol Angliában a nemzeti lobogó emelkedésére, vagy sülédésére; a gyapju és szőnyeg emelke-dése, vagy sülédése sokkal nagyobb mérvben ér-dökli a britnek nagyobb részét, kik előtt e tárgyak sokkal nagyobb biztositókat látszanak képezni a nemzeti jólétnek, mint a birodalom hatalmi állása. A legötöttebb és legdurvább anyagiság urálja a tért s megkötötte az angolokat, hogy ne lássák az őket fenyegető veszélyeket. S ha léteznek is közöttük néhányan, kik át-pillantának a csato-rona ezüst hullámain ki a nagy világba, me-lyeket Gladstone oly ékesen nevezett el Anglia legbiztosabb védfalának, ezek is azt gondolják, hogy minél magasabb a gyapjuszákok hulláma, minél ha-talmasabb tömegre érkezik távol országokból az arany és ezüstnek a Thémise vizén, annál tovább vonul min-den veszedelem.

Igy aztán szerencsésen oda jutottak, hogy Anglia ugyazolyan semmi befolyást sem gyakorol-mir a nagyvilág politikájára. Oroszország megsért-hette a párisi békekötést, a nélkül, hogy ez ellen a britt oroszlan csak lassu morgást hallatott volna, s az Alabama és San-Juan ügy kimenetele két-szeres csapás volt a büszke angol nemzeti érzület-re, melynek természetesen hallgatnia kellett. Mind-kettőnél azzal vigasztalták magukat egyapjuszákok, hogy ezen ügyek gyorsan és békésen lefolytak, a békének övtizedekre biztosítottak tekinthető hatal-

tett kérdésekre az izenteli, hogy ő szívesen megfogja hallgatni az ön hadi tervét és hogy ön az ő titoktartása tekintetében nyugodt lehet, s bizton jöhe t.

Tehát, majd rendbe hozzuk a dolgot. Csak arra kérem ont, hogy türelmet bizonyos körülmények miatt el ne veszítse, a melyek miatt a haza és körjő iránti tekintetből ön sem türelmetlenkedem. Proklamációt ezen-nel küldöm.

Teljes tisztelettel.
Kosuth Lajos elnök.

„Altábornagy ur!

Mert a pillanat fontossága miatt elkerülhetlenül szükségesek látszik, hogy a különböző hadseregek mű-veletei összhangba hozassanak; továbbá azért is, mert a hadügyminiszterium az altábornagy ural közölt honvé-delmi tervezésről nézetét ille-öl-g még eddig választ nem kapott; végül azért, mert az altábornagy ur a re-mélt személyes értekezésre való ide utazásában fontos okok által akadályoztatva van, mindezen okoknál fogva a hadügyminiszter ur szükségesek látta, vezértükárát S. o. in alvezredes urat, azon utasítással küldeni az al-tábornagy urhoz, hogy ezen fontos ügyben személyesen értekezzen s b. eses véleményéről a kormány és a hadügy-miniszter értesítésére tudomást nyrtjen.

Szabadságot veszek magamnak erről az altábor-nagy urnak tisztelettel feljelentést tenni.

Debreczen február 6. 1849.

Hive
Kosuth Lajos.

ma által a nemzetgyon óriásilag fog emelkedni, s ismét annyi és annyi gyapju-báró fog óriási öszs-geket elkölthetni. De hiszen kiolthatlan pénzszom-jának átka épen az, hogy a meglevő iránti aggo-lomból, a nemes ércz csengő hangjáért a jövő for-rásai tötetnek használhatatlannak. Anglia már nagy aggodalommal tekint a Haway-szigetekre. A San-Juan-ügy kedvező megoldása által Amerika hadi-hajói a csendes óceán partjain szabad tért nyer-tek, s sok idő elteltel, hogy a csillagos zászló Ho-noluluban is meg fog jelenni s monitorok fognak elhelyezkedni a Sandwih szigetek öbleiben. Mily befolyást fog ez Anglia nemzetgyonára gyako-rolni, s vajjon előnyösnek nevezhető-e ezen állapot az angol bankokból egybehalmozott nemes érczre nézve, azt az angolok alig fontolták meg. A chinai kereskedelem monopoliuma, mely annyi vör- és pénz áldozatba került, inzadozik, s ugy látszik, mintha ki akarna siklani Anglia kezei közül.

De sokkal nagyobb aggodalommal tekintenek a Downig streetben Oroszország tevékenységére Középpáziában. Mind nagyobb vaggyal kezd az északi colosszus kiterjeszteni kezeit India, Anglia ezen óriási pénzszájja felé, és a britt államférfiak lelkét joggal szállja meg a gondolat, hogy a fejsze nem sokára gyökerét fogja érti a szigetország nagy-hatalmi fájának.

Igaz, hogy az oroszok még nem haladtak előre, s Anglia, India valamennyi kincsenek teljes birtokában van. Az ő jogara uralg az ophirbiroda-lomban, övé a szent Ganges, s a csodaszérű vá-rosek, melyek a fehér elefántnak vannak tekintelve. De az oroszok mind nagyobb vágygval tekintenek a szent föld felé, s vaskövetkezetességgel halad-nak pontról pontra előre. Egy nagy terület van ugyan még hátra; de Oroszország már annak is közvetlen közelében van. A China és Bokhara el-leni háboru utat fog nyitni neki Afganisztán felé és akkor szemben fognak állani az oroszok és az angolok. Ezért idézett elő oly nagy forrongást a China elleni háboru híre a Themse városban. Bár-mennyire törekedjenek ezt tagadni Londonban, annyi bizonyos, hogy Anglia Péterváron pár sze-rény észrevételt bátorkodott ez ügyben közkáz-tatni. Szerények voltak ezen észrevételek, termé-szetszerűleg, mert erőlyes felszólalásra nem képe-sek már Palmerston gyenge utódai. — Ezen érte-kezések eredménye előre megmondható. Gortsakoff és az orosz politika sohasem hagyta az alattomos-ságot felhasználatlanul a politika terén. Kezdetben semmit mondó phrazisok mézesmadzagát fogják az angolok megnyerni, hogy rövid időre elhallgassa-nak. A ezár egy bizalmas embere, Schuwaloff már el is küldetett Londonba. Berlinen vette keresztül utját, a hol nem mulasztotta el felkeresni régi jó barátait, a hol fogadtatott a német császár által, s bizonyára nem mulasztá el meglátogatni Bismarckot sem. Az itt bizonyára nyerendett bátorítás által sokkal biztosabban megy Londonba, a hol alig fog egyebet mondhatni a szokásos megnyugtató biztatásoknál, — melyekkel Angliának meg kell elégedni. Közép-Ázsiá Angliára nézve elveszteknek tekinthető. Hasztalanul keresnek a csatornán túl támaszt és segélyt, ilyen nem található sehol.

Francoiaország az angol politika képtelensége és ingadozása által megbénítva, Oroszországgal nem állhat szembe, s egész Európa a szövetségelt porosz-orosz hatalom befolyása alatt áll, mely az angolok irányában épen nem viseltetik barátságos hajlammal. Hisz az oroszok annyira vitték a tenger egykori mindenható királynőjával szemben a gunyt, hogy az angol kormányt egész komolysággal tettek azon ajánlatot, hogy egy angol tiszt adassek expeditiójukhoz kíséretül, hogy az a szent Orosz-ország győzelmének tanuja lehessen s a mi még sajtáságosabb, Angliában majd hogy el nem fo-gadták ezen ajánlatot. Csak mi lón a londoni lapok lármát kezdtek csapni, s Gladstone urat felvilágo-sították arról, hogy egy angol tiszt jelenléte az orosz táborban a középpáziái fejedelmeket és népeket azon fellevesre vezethetné, hogy Anglia Középpázi-ával többé nem gondolt, — látták át Londonban a pétervári kabinet cselofsását és tagadták meg Gort-schakoff hg. e kívánalmak teljesítését; meglehet azonban, hogy Schuwaloff gr mindennek daczára magával fogja vinni a kívánt angol tisztet. Vi-szonzásal talán megfogja alkotni azon mesés de-markationlis vonalat, melyet Anglia Afgha-nisztán határain óhajt, és mely mögött kelene Angolország érdekeinek tulajdonképen kezdődniök.

Miért is ne egyeznék bele Oroszország, hogy egy vörös vagy egy kék vonás huzassék a terképe-ken? Vajjon szerződéses vagy megállapodások valaha kötelezők voltak-e az orosz kabinetre néz-ve? Egy ilyen határozás nem involválja-e Nagy-britannia lemondását azon terület feléről, melyen eddig az ő akarata volt mérvadó? És ha már ennyire hátrált, nem elegendő biztosíték-e ez az íránt, hogy a legközelebbi alkalommal hátrálása eg-zalább is ép oly jelentékeny lesz? Ily módon Anglia mindenütt elhalványulni látja csilágát, és ha pilla-nanynira kincseivel vigasztalja is magát, azért nem sokára tapasztalni fogja, hogy a magyhatalmi állás elvesztése, erkölcsi jelentőségének eltűnése a mam-mon forrásait is ki fogja apasztani.

TÁRCZA.

Dembinski tábornok emlékiratai.

Egyesülés Klapka hadtestével Rakamazban (Tokaj) február 4-én

Együtt álljon itt a helyzet felvilágítására Ko-suthnak következő kétélevele:

„Debreczen, február 3-án 1849.

Altábornagy ur!

Február 2-ről napalt hecses sorairo, minthogy azok bizalomban voltak irva, van szerencsém szintoly bizalmasan válaszolni: kárve ont hogy annak tartal-mát egyedül a maga számára tartsa fenn.

A mi az én személyemet illeti, ön leginkább sze-retnék a következőkép szólni:

„Agissez Mr. le général; battez l'ennemi et n'en parlez pas, jusque à ce qu'il serait battu. (*)

De önnak nincsen fogalma ama nehézségekről, minőkkel egy az én állásomban lévő férfiak küzdeno kell. Nem képzelheti magának amaz öökös nehézsé-keket, érzékenykedést stb. melylyel engem naponként meg-ostromolnak.

Ez okból alig kikerülhető az, hogy ön az én jelen-

*) Tegyen ön tetszés szerint tábornok ur; verje meg az ellenséget s ne beszéljünk a dologról többet mindaddig, míg nem lett megterve.

Pályázat.

A zseliki ág. hitv. magyar egyház (Erdély, Besztercevidék) egy megüresedett 2-ik tanító, organista és énekeszéri állomásra pályázatot hirdet.

Évi fizetése: készpénz 100 ft. o. é. 92 erdélyi véka tiszta buza, 46 véka zab, 1 hold szántóföld, két szekérre való kaszáló, egy gyermektől járó 25 krajczár tandíj, szabadlakás, két meghatározott öl tűzifa és végre laizás a községi erdőből.

A nevezett jövedelem készpénzbe számítva, a szabadlakás és a községi erdőből való faizáson kívül, 400 o. é. forintba bizonyosan tehető.

Az ev. ref. képezde végzetek egyenlő tekintetbe vételnek az ág. hitv. állásuakkal.

A pályázni kívánók a helyszínen megjelenni és kellőleg felszerelt folyamodványokat f. é. mártius hó 10-ig alólírt-hoz beküldeni s viselkedjenek.

Zselyk, január 10-én 1873. U. posta Tcke.

Foris János, zseliki ág. hitv. lelkész.

Pályázat orvosi állomásra.

A gyczyó-ditrói községi főorvos állomás üresedésbe jöven, ennek betöltésére a következő felvétel alapján pályázat hirdettetik:

- 1. 1000 ft. évi fizetés és szabad lakás.
2. 60 ft. lótartrára.
3. Minden 2-ik évben, mint Borszéki fürdő orvos 150 ft. és a fürdőn szabad lakás.
4. A környéken szabad gyakorlat, de a helybeli betegek ingyen és pontosan végzendő látogatása és műveése.
5. A pályázóknak orvos-sebész, tudori, zemesz- és szülész-mesteri oklevél mellett legalább egy évi gyakorlatot is ki kell mutatniok.
6. A megválasztandó főorvos, kinek a magyar, német és román nyelvet tökéletesen kell bírnia, 10 évre biztosított. Megjegyzendő, hogy a közönségen naponkénti posta közlekedés és gyógyszerár is van.
7. Pályázati határidő 1. év február 10-ka.

Megkeresésekre bővebb felvilágosításokkal szolgál az előjáróság. Gyó.-Ditróban január 1-én 1873.

Celby Lajos, bíró. Fülöp István, közs. jegyző.

Sok szerencsét újévre!

A braunschveigi hercegségi. orsz. kormány által engedélyezett és biztosított nagy pénz-kisorsolásban,

amelynek első nyeresimény huzása hivatalosan

f. hó 23-án és 24-én

fog megtörténni, 6 kisorsolás alatt következő főnyeresimények fognak bizonyosan kihuzatni, u. m.

Legnagyobb nyeresimény esetleg

120,000 tallér,

80,000-, 40,000-, 25,000-, 20,000-, 15,000-, 12,000-, 2 à 10,000-, 3 à 8,000-, 6,000-, 3 à 5,000-, 12 à 4,000-, 30,000-, 35 à 20,000-, 2 à 15,000-, több száz 1000-, 400-, 200-, 100 tallér sat. s a legkisebb nyeresimény is fedezni fogja a betételt.

Üzletem 22 év óta a legjobb hirben áll és már sok és tetemes nyeresiményt fizettem előbbi évekből, ugy mártius 17-n 1870-ben a 60,000 tallér legfőbb nyeresiményt, és december 14-én 1871-ben a 61,000 tallér legfőbb nyeresiményt, tehát jogosan hivatkozhatok fel általános és szerencsés részvételre.

Erre Egész eredeti sorsjegyek (nem igérvények) ára csak 4 tallér vagy 7 ft. Fél " " 2 " 3 1/2 ft. Negyed " " 1 " 1 1/2 ft.

Minden pénzzel ellátott megrendelés a vidékre is pontosan és titoktartással eszközöltetik, s a résztvevők a hivatalos játéktervet, valamint huzás után a hivatalos nyeresimény-lajstromot ingyen kapják meg. Miután a huzás ideje közel van, tessék megrendeléseiket minél előbb bizalmasan

Dammann J.

bank- és váltó üzletéhez Hamburgba

Rendkívül előnyös szerencse-ajánlat.

Szerencse és áldás Cohn-nál. Nagy, az illető országos kormánytól biztosított pénzkisorsolás

2.280,000 talléron feljül

Ezen előnyös pénzkisorsolás most ismét tetemesen szaporitva lön nyeresiményekkel, csak 67,000 sorsjegyből áll, és kevés hónap alatt 6 osztályban következő nyeresimények fognak bizonyosan kihuzatni u. m. egy nagy főnyeresimény 120,000 tallér, különösen 80,000, 40,000, 25,000, 20,000, 15,000, 12,000, 2-szer 10,000, 3-szor 8000, 2-szer 6000, 4-er 5000, 12-er 4000, 1-szer 3000, 35-ször 2000, 3-szor 1500, 206-szor 1000, 8-or 500, 363-szor 400, 23-szor 300, 498-szor 200, 800-szor 100, 25-ször 80, 50-szor 70, 25-ször 60, 60-szor 50, 22,650-er 47, 10,225-ször 40, 31, 25, 22 és 12 tallér. Az első osztály nyeresimény huzása hivatalosan f. é. január 23-ra és 24-re van határozva.

Erre egy egész eredeti sorsjegy ára csak 6 ft. o. é. egy fél " " " 3 " egy negyed " " " 1 1/2 " s én ezen eredeti az országos czimerrel ellátott (nem igérvény vagy magán sorsjáték) sorsjegyeket az ár beküldése mellett, még a legutóbbi vidékekre is azonnal megküldöm a t. megrendelőknök. A hivatalos huzási lajstrom és a nyeresimények megküldése a huzás után azonnal pontosan és titoktartással eszközöltetik a t. résztvevőknek.

Üzletem tudvalegyőleg a legrégebb és legszerencsésebb, mert a rézivevők számára a legfőbb 100,000, 60,000, 50,000 többször 40,000, 25,000, 20,000, igen gyakran 15,000, 12,000, 10,000 talléros főnyeresiményt sat. sat. s legközelebről m. e. november és december havában összesen 175,000 tallért nyertek hivatalos nyeresimény lajstromok tanúsítása szerint.

Cohn Láz. Sám.

Hamburgban, főüzletiroda, bank- és váltóüzlet.

Ingyen kap minden órát vásárló egy garnitúr bécsi kiállítási gombot ingyen

értéke ft. 1. 50.

Legnagyobb ritkaság

mai nap, ha az oly óriásiilag uralkodó óra-szedelgés mellett, egy jóljártó, megbízható és értékes órát lehet lefőzés nélkül kapni. A ki jól járó, olcsó órát óhajl, forduljon egyenesen

Müller M.

hires óráshoz,

Bécsben, Babenbergerstrasse Nr. 1,

a ki jól szabályzott, és a

es. kir.

fémjelző hivatal-tól hitelesített

- óráit a következő hihetlen, s még is igazi árak mellett árulja.
Csak 1 ft 40 kr. párisi remontoir-órák, lánczccsal és egyévi jótállással.
Csak 2. 2 ft 50 kr. ugyanazok finomabb arany kivitellel.
Csak 8 ft. 50 kr. valódi angol henger-zsebórák, lapos üveggel finom china-arany tokban lánczccsal, medaillonnal, tokkal, és jótállásijeggyel.
Csak 9 ft. egy valódi angol ezüst-henger óra, kr stál-üveggel, másodpercmutatóval, china-arany lánczccsal és kezeségi jeggyel.
Csak 12 ft. egy ezüst-hengeróra, valódi arany-ábronszal, ugróval, erős kristályüveggel, china arany lánczccsal és kezeségi jeggyel.
Csak 15 ft. vagy 18 ft. 50 kr. egy valódi ezüst angol horgony-óra, savvettete, duplaköpenyvel, finom metszessel, china-aran, lánczccsal és kezeségi jeggyel.
Csak 13 ft. egy valódi angol ezüst és tűzbenaranyzott chronometer-óra, nem hamisított, china-arany lánczccsal, börtökkel és kezeségi jeggyel.
Csak 15 ft. 50 kr. ugyanaz, sokkal finomabb, keleti útmutatóval.
Csak 14 ft. vagy 17 ft. egy angol Prince of Wales-remontoir-óra, legerősebb fajta kristályüveggel, pettyűgövel, valódi tomor china-aranyból.
Csak 14 ft. 50 kr. egy valódi angol tőrör china-arany-óra, henger, legújabb alak, kettős kristály üveggel, ugy, hogy becsukottan is látni a szerkesztet, kezeségi jeggyel.
Csak 13 ft. egy china arany-óra, kettős köpenyvel, savonetto, ugró kristály üveg, pettyűgő, china-arany lánczccsal, börtök és kezeségi jeggyel.
Csak 15 ft. 50 v. 17 ft. egy egész kicsiny hölgy-óra, valódi ezüst, valódiilag aranyozva, valódi china-arany lánczccsal és kezeségi jeggyel.
Csak 18 ft. egy valódi angol tűzben aranyzott ezüst ohrometer-óra, kettős köpenyvel, finomul zománcozva, china-arany lánczccsal és kezeségi jeggyel.
Csak 16 ft. 50 kr. vagy 18 ft. 50 kr. egy legfinomabb valódi angol ezüst horgony-óra- 15 rubinköven china-arany lánczccsal, börtökben, kezeségi jeggyel.
Csak 20 ft. egy ezüst remontoir-óra, kules nélkül felhuzható, china-arany lánczccsal.
Csak 24 ft. 50 kr., 26 ft. 50 kr., 28 ft. 50 kr. egy arany hölgy-óra, lánczccsal, medaillonnal, és kezeségi jeggyel. Továbbá 45-65 forint brillant kövekkel.
Csak 7 ft. 50 kr. egy pombás párisi bronz-óra, ütőkészlettel üveg alatt, minden szoba díszé.
Óráim mind előrangúak és másod- harmadrendű hamisításokkal nem tévesztendő össze.
China-arany lánczok ft. 1. 50., 2., 2. 50., 4. 50., — 10. 50.
Az ár előre beküldése vagy postal utánvét mellett minden megrendelés 24 óra alatt eszközöltetik. — Szabályozatlan órák 2 ft-tal olcsóbbak.
Arjegyzékek ingyen.
Órácsok és órakereskedők 4000. 5000 drból álló gazdag raklart kapnak bámulatos olcsó árban. Csak több évi tartózkodás folytán Angolhonban és Szeviztban; Schopp Löw és Iarsa házában; vagyok képes-elsőrdű órákat árulni.
A nálam vásárolt órákért 5 évig állók jót; s ha 5 év alatt a rugó eltörik, vagy egyéb baja lesz az órának, kötelezem magam ingyen megigazítani.
Főraktár: Párisban: Rue Rivoli 37. Milánóban: Corso Victor Emanuele. Turinban: Borgo 36. Alexandriában: Meza Gader 15. sat. sat.
Főraktár: Bécsben, Stadt, Babenbergerstrasse Nr. 1.
Czím: Müller M. Bécsben, Stadt, Babenbergerstrasse Nr. 1. (626) 5-12

Sz. 20-1873. 685 3-3

Pályázati hirdemény.

Nemes Hunyadmegye gyógyi járásában a Benczezi körjegyzőség időközleg üresedésbe jöven, annak betöltésére az 1871-ik évi XVIII. tr. cz. 85-ik §-sa értelmében ezenel pályázatot nyitattik. Ezen körjegyzői állomás, mely áll Benozon, Piskincz, Gyalmar szövetkezett községek csoportulásából, o. é. 400 ft. évi fizetés, 40 ft. lakbér és megfelelő irodai állomány van összekötve. Szabályszerűleg felszerelt folyamodványok f. év február hava 15-ig ezen hivatalhoz annyival inkább benyújtandók mivel ezen határdőn túl a folyamodványok el nem fogadjatnak. A választás f. év február 20-án fog megtörténni Benczezc községében. Gyógyi írtás szolgabíró hivatala. N.-Rapolt, 1873. január 8-án, u. posta Piski. Keresztes Sándor, szolgabíró.

Egy hosszú öl tűzifa 15 frt.

helyt Kolozsvárt Siessen mindenki szükségleteit addig beszerezni, mig ezen fatömegeből tart.

Keresztesy Pál.

Kupacos fegyverek átalakítása Lancasterre.

Legújabb találmányom szerint, bármely előtöltő vagyis kupacos fegyvert átalakítok 30-36 lrtért. Uj lancaster saját készítményem 80-200 lrtig. Beness Endre, lakik Pesten ószutca 22 sz.

Advertisement for Ignác Dréher's fire extinguishers. Includes a circular logo with 'DRÉHER' and 'IGNÁCZ' text. Text describes the product as a 'M.K. EGYETEMI SEBÉSZ MŰTŐ ESZKÖZ GYÁRNOK' and mentions 'HATVANI UTCA 9. SZÁM ALATT MAGY. KIR. EGYETEM MELLETT PESTEN.' It details the benefits of the extinguishers for fire safety in homes and businesses.